

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTIK: MOLNÁR JENŐ és BÉR DEZSŐ

Előfizetési ár Magyarországon:
Negyedévre . . . 600 korona

Telefon: Szerkesztőség és kiadó-
hivatal 138-05

Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal
Teréz-körút 5

Gyertyaszentelőkor

- Brrr, micsoda rettenetes idő! Persze, nekünk most künn kellene maradnunk.
- Igen ám, de mire kitavasodik, megfagyunk. Hagyjuk a babonát s gyerünk vissza a barlangunkba

Hárman valának együtt: a kövér Sokoró,
A vidám Kuna Pé s Kiss Menyhért mint „író”.
Itták a hegy levét s szídták a zsidót.
S hallgatták, mit Pekár mond, hogy Párisban mi vót.

„Bizony nagy tisztesség vót, mi ott velünk esett,
— Így kezdé Zsül — a nép mind körénk gyülekezett.
A Gare de l'Est-en olyan szörnyű volt a tömeg,
Hogy a további gyűlést rendőr tiltotta meg.

„Kivül, belül csapásra megállt a forgalom,
S Párisba' valahány van, megállt a szélmalom.
Sok cucilista bámult s meglátva termetem,
Súgták egymás tülébe: Na ezt nem szeretem!

„Poincaré elébem díszfranciába gyűlt
És mélyen meghajolt, majd elébem lefeküdt.
Az udvarias nép ott a messze Nyugaton
Így hódol mindig annak, akit becsül nagyon.

„Szépséges Erzsí húgom, a Paulay-leány
Kérdezte őt az ifjabb Poincaré után,
De hát a franciáknak a gusztusuk hamis, —
Vén elnök, — ifjú Páris — beérte avval is,

„A híres Anatole France köszöntött ékesen,
Mon cher ami, — szavalt — inconnu écrivain! ...
Magyarul: téged olvas, leghíresebb író.
A francia vicispán meg a szolgabíró.

„No most — így én magamban — mutasd meg most Gyula,
Hogy a magyar talentum még el nem gárgyula.
S legottan a hidegben atillám ledobám,
Bicepsem' megmutattam, — bámultak a csodán.

„Így mentettem meg én kint hazám becsületét.
Szemük majd Erzsikén, majd rajtam legelteték.
Az Eiffel nagytoronyban megkondult a harang
S ezer leányajakról zúgott felénk a hang:

„Donnez votre autogramme! — és két órába telt,
Mig autogrammot irtunk s elértük a hotelt.
A boulevardok népe sűrű sortalat állt,
Foch és Joffre lováról keményen szalutált.”

A vidám Kuna Pé most egyet prüszszente rá,
De Hary Zsül beszédét tovább is folytató:
„Mikor hotelszobámba büszkén beléptem én,
Páris legszebb leánya fehérben jött elém.

„A hirtapok tudniillik, az Isten tudja mért,
Szépségversenyt csináltak, bizony a kedvemért.
S az első díj nyerőjét, a legszebbik leányt
Ányujtották selyemben kintüntetés gyanánt.

„Ez ott így van szokásban, — én persze röstelém,
Hiszen csak irodalmi tornára jöttem én.
De Erzsí húgomasszony megmagyarázta jól,
Hogy nem szabad kibújni e szép szokás alól.”

A kövér Sokorónak száján csurgott a nyál,
S Kiss Menyhért mint „író” szolt: Nekem csak ez, mi fáj!
Péquaire folytatta: „Másnap a Journal s a Matin
Nem irt csupán mirőlünk összes hasábjain.

„Csak aztán jött a frisse! ... Nem kérkedek vele,
De portrémat Millerand úr s. k. leplezte le.
Tout Páris a Louvre-ban jelent meg aznapon,
Hogy szép volt-e, milyen volt, — azt el se mondhatom.”

A vidám Kuna Pé ezt mind-mind elhiszi, el,
De szól: „Hát a nagy ünnep hogy' volt Petőfivel?”
„— Igaz, no persze, lám, lám ... Zsül ravaszul kacsint —
Hát volt az is ... hát persze ... az is volt odakint.”

MOLNÁR JENŐ

Ajánlható új adónemek

— Kállay pénzügyminiszter úr szíves figyelemébe —

Ajánlom a következő, eddig még nem alkalmazott, adónemek sürgős bevezetését:

A fogorvosokra fogadó-t, a zeneművészekre hangadó-t, a kövér emberekre hasadó-t, a lyukas nadrágot viselőkre szakadó-t, a szikvízgyárosokra szikkadó-t, a vízbefultakra fulladó-t, a halászokra haladó-t, azokra, akiknek a háza leégett, gyulladó-t, a kisgazdákra dagadó-t, Bogyá Jánosra, a mikor a szociálistákra haragszik, pukkadó-t, az októbristákra torradó-t, a megázott emberekre száradó-t, azokra, akik a rendtörvényt ellenzik, lázadó-t, azokra, akiket éjjel felelőtlen elemek leigazoltatnak, izzadó-t s ugyanezekre, az igazoltatás megtörténte után, szaladó-t. (Erán)

Fassisták ha találkoznak

Félhivatalosan megcáfolták azt a hirt, hogy Friedrich levizitelt Mussolininál. A Borsszem Jankó római fotóriportere, hogy megdöntse ezt a cáfolatot, abban a pillanatban fényképezte le a két vezért, amidőn Mussolini éppen kapacitálja Friedrichet, hogy lépjen be a kormányába.

Egy idegen naplójából

„... A pesti fiatal emberek jól festenek az uccán. Különösen női ruhákat...”

Kedves Borsszem Jankó!

Két hópihe száll le a földre. Az egyik, mikor a földhöz közel ér, elkezd ámolyni. Megszólítja őt a másik:

— Mi az, rosszul vagy? Szédülsz talán?

— Igen, — felel a másik — émelyeg a gyomrom, ha arra gondolok, hogy tíz perc múlva a kövér és ronda Kovácsné hócipőjéhez kell ragadnom.

Flört

— Ugyan ne nyomkodja már a lábamat, hanem mondja meg bátran, ha szeret...
 Klebelsberg. — Jaj, még nem lehet. Meghallja a feleségem. Egyelőre csak titokban akarom szeretni...

Madách

Gyermekek voltunk még: olvastuk Madáchot.
 A nagy mű tizenöt megrendítő „szín”-ét...
 — S ki annyiszor gyújtott lelkünkben világot,
 Ma egy letűnt század sötétjéből kilép.

Eljön elfoglalni díszhelyét a vártán,
 Amelyen a magyar nagyjainak áldoz.
 ... Vagy talán azért, hogy szenvedésink láttán
 Új színeket írjon a tragédiához? Forbáth Sándor

Csapatösszevonások a román határon

— Saját kiküldött tóditónktól —

Megbízható román értesülések arról számolnak be, hogy a román határon csapatokat, jobban mondva csete-patokat vontunk össze. Még megbízhatóbb magyar értesülések szerint egyáltalán semmiféle csapataink nincsenek a határon, tehát nem is vonhattuk őket össze. Tekintettel arra, hogy egyik igazságot sem akarjuk kétségbe vonni, magunk utaztunk el a határra, hogy a tényállást kiderítsük.

A román határon

— A juhászbojtár bundája — Gyanus nyomok —

Egészen a román-magyar határig semmi gyanusat nem vetünk észre. Mozgolódás egyáltalán nem volt észlelhető. Nagy csend és csak néha ugat egy kutyá, amely nem harap. A határ mellett azonban — pont sré-vízavi a határvonalról — megláttunk egy gyanus képű magyart, aki olyan hegyeset köpött a határvonalon keresztül, hogy a románok is fölnezeltek rá. Ez nekem mindjárt gyanusnak tűnt, valami jelzésfélenek sejt-

tettem. Mikor közelebről megvizsgáltam a dolgot, kiderítettem, hogy a juhászbojtár az Irredenta Szövetség egyik agent-provokatörje, aki csak izgatni akarta békés szomszédunkat. Azonnal követeltem, hogy vesse le a bundáját, mindjárt gondoltam, hogy ide vannak elrejtve a románok által észlelt haderők. Tényleg, a bundában nagy mozgolódást észleltem. Miután belsejét megvizsgáltam, konstatáltam, hogy gyanum alapos volt, tudniillik legnagyobb csodálkozásomra egész mozgósított csapatot talál- tam benne.

Hol vannak a magyar fegyverek elrejtve?

— A különös madárijesztő — A vénasszony mint fegyvernem — Ágyuk —

Tovább menve a mezőkön, egy különös madárijesztő terelte magára figyelmemet. Körülszagláltam, megrugdostam, de eleinte semmi gyanusat nem fűdöztem föl rajta. Midőn azonban észrevettem, hogy a madarak csak úgy mir nix dir nix rászállnak és trafikálnak vele, rögtön gondoltam, hogy itt valami turpisság rejtőzik. Végre beható vizsgálat után megtaláltam a titkos gombot. Rögtön megnyomtam. Egyszerre megfordult a madárijesztő és gépfegyverre változott. Kiderült, hogy nappal madárijesztő, éjjel gépfegyver volt.

Tovább kutattam szorgosan, amíg az egyik házban két emberre nem bukkantam. Mindkettő látszólag fegyvertelen volt. Az egyik egy vénasszony, aki söprögetett. Az volt a gyanum, hogy olyan söprű van a kezében, mely szükség esetén el is sül és nagy pusztítást vihet véghez békés szomszédunkban. A másik egy szörnyű butaképű legény, kit meg is szólítottam. Feleletéből kiderült, hogy olyan ostoba ez a fickó, mint egy ágyú, amely szintén elsülhet véletlenül.

Tehát, mint a föntiekből kiderül, mégis van alapja annak, hogy a románok félnek tőlünk.

Cardmy

Borsszem Jankó a színházban

Glórika drága gyermek

(A szezon legszomorúbb színműve a Vígsházban három igézetben)

ELSŐ IGÉZET

Glória (azelőtt Lóri): Ah, élni, élni: mily édes, mi szép. Menyus. — Juj, de centenáris hangulatban vagy, jányom.

Glória. — Vagyok, vagyok, vagyok és vagyok. No és, no és? Ez a mámor, ez az igézet, ez a nagy föllángolása a színeknek és felszínezése a lángoknak. Nem birom, nem birom, nem birom...

Miska bácsi (főrabbi): Persze, hogy nem birod, azt hiszed, hogy én talán birom. Pláne a harmadikban. Igazad van. Ez a mámor, ez az igézet. No most engedjétek hozzám a kisded cselekményeket...

Ábris. — Eljöttem, mint egy hárfa, amelynek följazották a húráját és most vár egy fehér kézre, hogy vissza-ajzza. A szívemben három jazz-band muzsikál és maga Máder vezényel szent fölhevülésben. No és, no és, no és. Jöjjön el velem, én nem nézem, hogy magának nincs 500 millió hozománya, mint a Földes lánynak, elvégre elbukhatik valaki ugyebár az 500 millió hozomány dacára is, a fő, hogy ne jöjjen ki a hangulatból. Az eszme, a föllángolás, a szívem kamrájának fölsebzése, a mámor és az igézet...

A főrabbi bácsi. — Ne szavalj, fiam. Nem illik az zakkóruhában. Il. Lajos, az más, ott még elviseltük.

Glória. — Igaz, ne szavaljon. Menjenek el. Most jó a mámor és az igézet.

(Mindenki elmegy, csak a Drámai Feszültség marad a színen)

Szücs Kálmán. — Megjöttem. Szücs Kálmán. Illúziók lovagja. Lovagok illúziója. A Harc. Az én lapom. Ez a harc lesz a végső. És itt van az én lányom, akit én négy napos korában láttam utoljára s akit én most minix-dírnix fölsimerek.

Glória. — Oh, apám! Oh! Papa. Négy napos koromban láttalak utoljára, de rögtön fölsimertelek. Kezét csókolom... Most kell jönni? Ilyen későn? És így elrontani a fölvonást...

(Függöny)

MÁSODIK IGÉZET

Főrabbi úr, Miska bácsi. — Á, ön itt?

Szücs. — Igen. Kolomanus Szücsus Bagabundus. Beszéljünk csak deákul. Azt is megérti úgy a közönség, mintha tovább is magyarul beszélne. Ante, apud, ad arversum... Kérek kölcsön tízezer koronát...

Főrabbi úr, Miska bácsi. — Circum, circa, citra, cis...

Szücs. — Ora pro nobis!

Főrabbi úr, Miska bácsi. — Ora et labora.

Szücs. — Glória!

Főrabbi úr, Miska bácsi. — Gloria mea!

Szücs. — Gloria in excelsis Deo!

Főrabbi úr, Miska bácsi. — Sic transit Gloria mundi.

Szücs. — Bion, a má igaz. Egy nagy fölsikítás a szívárványszínű mennyben, ahogy mi latinul tudunk. No, gyerünk azzal a tízezerrel.

Glória. — Apám! Papa. Most elmegyünk. El, el, el...

Menyus bácsi. — No és?

Louise. — No és? No és?

Berci. — Pardon, én mondom, hogy no és? Elveszlek, itt maradsz. Maradsz. Aradsz. Adsz. Glória. Lória. Ória. Ria. Ry.

Glória. — Nem maradhatok veled. Megyek az én harcos apámmal.

Szücs. — Álábonör, kiszthiant, ahogy mifelénk latinul mondják. Mert ugyebár...

(Váratlanul függöny)

HARMADIK IGÉZET

Szücs (elment, tehát visszajött): Kiszera méra bávatag! Oly bávatag, mint a holdsugár földje, amikor kéken sósherinet jutkároz. Bableves...

Glória (elment, tehát itt van): Azt mondta, bableves. Megérttem. Végre megérttem. Egy szó, amit megérttem...

Szücs. — A többi nem is érthetted meg, lányom. Hiszen halandzsául beszélek. Én. Szücs Kálmán. Halandzsául. Illúziók lovagja.

Berci. — Maga el fog menni, Szücs bátyám. Tudok magának egy jó állást. Menjen föl Pestre és ott tologassa a hivatalos órák mását. Azokat most senki se tologatja.

Szücs. — Bravó. Erre vártam. Végre egy nekem való foglalkozás. Megyek. Óra, ora et labora. Pá!

Glória. — És most mi lesz velem?

Berci. — Nincs más megoldás, mint az ásó-kapa.

Glória. — ...s a nagy harang?

Menyus. — Akkor mire volt jó az egész komédia? Pláne három igézetben.

Főtisztelendő úr, Miska bácsi. — Mire való volt? Most jön a csattanó. Én meghalok. Menjetek ki innen, csak az én Koloman barátom maradjon itt.

(Meghal. A halál okát a kritikusoknak és esztétikusoknak nem sikerült megállapítani)

Szücs. — Igaza van a szerzőnek. Ez nem egy Molnár, ez nem egy Drégely. Ez egy mámor, egy egy igézet... (ő életben marad).

— o —

Kedves Borsszem Jankó!

Az új Földes-darab „A lányom hozománya 500 millió” premierjén történt. Szenes Béla, amikor azt kérdezték tőle, hogy mi a véleménye a darab jövőjéről, a következőkben válaszolt:

— Hiába adott Földes Imre a leányának 500 millió hozományt — mégse lesz belőle Gazdag lány.

— o —

A Blaha Lujza-színházban

A dadogó ember (a pénztárnál): Ké-kérem, ez az a színház, ahol a Fi-fi-fi és a To-to-to után a Dé-dé-dé-dét játsszák Zé-zé-zé Molnárral és Da-da-darigóval?

— o —

A szerző bankettje

Egy másodrendű színházban nagynehezen bemutatóra került Boglyas Tihamér háromfölvonásos drámája. A szerző megállapodott néhány barátjával, hogy premiér után lakomára ülnek össze.

— Tudod mit? — indítványozta az egyik fiú. — Ha sikered lesz, a Hungáriában találkozunk, ha megbukik a darab, egy budai kocsmaiba vonulunk el és ott csendesen iddogálunk az egészségedre.

— Rendben van! — mondta Boglyas. — A viszontlátásra — előadás után.

A bemutató lezajlott és a szerző örömtől sugárzó arccal hajtattott a Hungária-szálló elé. Az étterembe ment és egy nagy asztalt foglalt le barátjai számára.

Ugyanakkor a megbeszélt budai kocsmaiban telepedtek le a barátai...

— c —

Feld papa keserve

Kedves Borsszem Jankó! Feld papa a műgyetem órája előtt megáll és nézi, hogy tolonganak.

— Tetszik tudni, — magyarázza neki valaki — ellopták a nyilvános órák akkumulátorait és azért jön ide mindenki az óráját igazítani.

Feld papa morózan

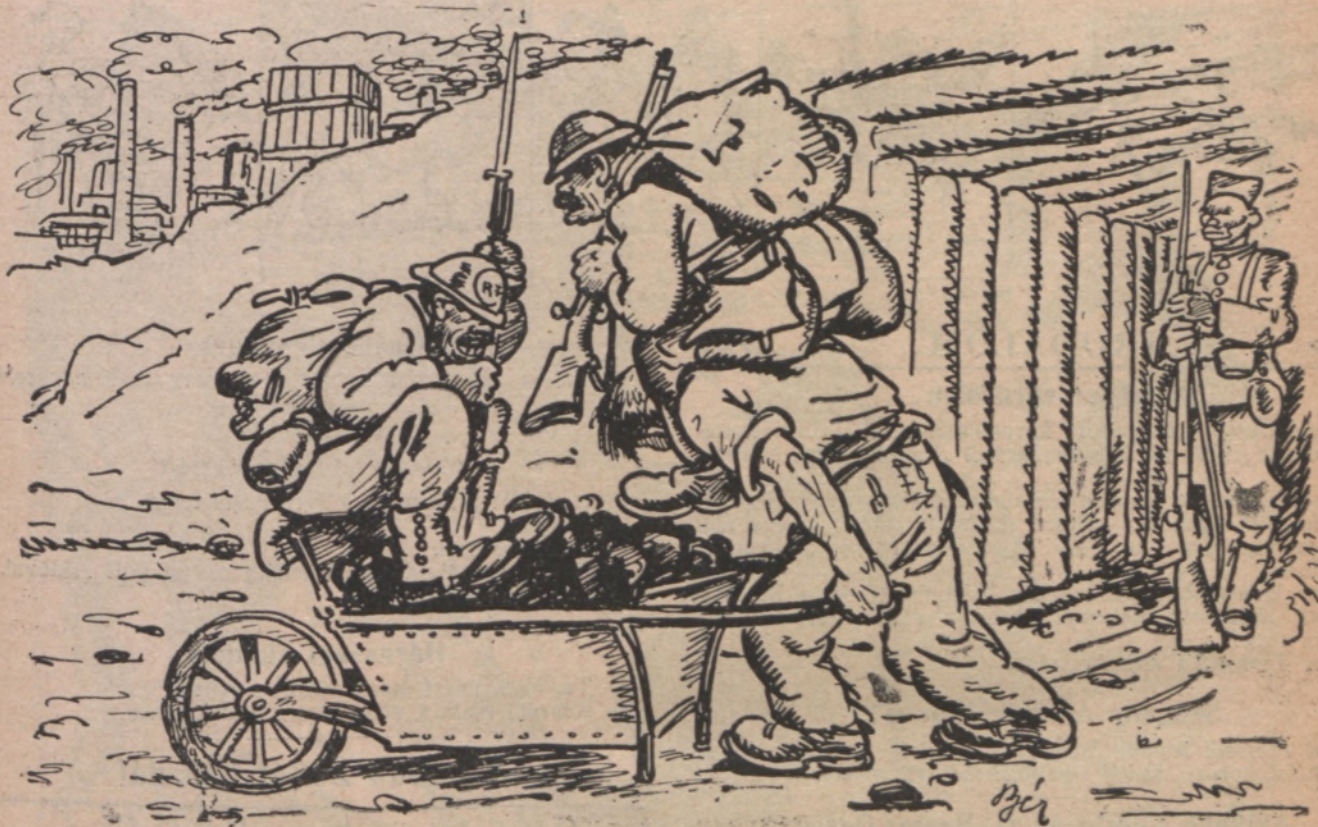
— Bezzeg, ha minder az kapukulcsát ellopnák, az én színházam körül akkor s me ilyen tolongás!

— o —

A t. Ház telefonfülkéjéről

LIBERÁLIS EGYSÉGESEK FIGYELMÉBE!
SZAVAZÁS ALATT ITT TALÁLKOZUNK!

A többtermelés hívei

— Mit jajveszékelsz itt? Hiszen tudod, hogy azért vagyunk itt, hogy a többtermelést fokozzuk...

Tönködések Selfensteiner Solomontul

✱ O Devizeleküzpantul o pénzűdji pületik eszembe jottat o Simse Pinkászt, oki ponoszolkodta o borátjánok, oz Eisig Nesómenak, hod mengyi pénzt kér ütüle o felesége. „Kérlek oláson, — mondta — ho fülkelek, pénzt kér, ho ebédelek, pénzt kér. Ho lefexek, pénzt kér. Rettentü ed nű-személj!” Mire felelt oz Eisig: „Nű és te odsz neki?” O Simse fülhúzta oz üvé vállát és felelt: „Nű, hát adok?” — Pénec-pűnec o Herr fűn Tabakovich Dosán oreság, oki

von elnük o Devizeleküzpantul. Foltemosan ponoszolkodik, hod ezek o kereskedük edre-másro kéri tüle o devizákot. „És nű, elnük oreság, od nekik?” kérdezhetné voloki. „Nű, hát adok!” — felelné erre rájo a Dusánovich Tabák, okorok mon-dani: o Tabakovich Dosán.

✱ O Saje Ohrenschmutz, oki volta ed szerencsés bűrziañer és edben nadj amhórec, edszer Rómábo kéjotozta mogát. Fogadta edj idegengyvezetüt, oki elvezetett ütet o Fórumra (omi volto ed üreg pioc) és oz űneki madjarázott o romokt. Mongya oz idegengyvezetü: „Ittend vonmok a romok ed pogángy templom-tul, omüt olopította Augusztus császár Krisztus elütt kettűben.” Mongya oz Ohrenschmutz: „Micsede? Két évvel Krisztus elütt ed pogángy templamtl gründolni! Hász mer' e feines Geschüft!” — Gigele-gógele o Gümbüs Jola oreság, oki okorjo mastand ed Fojvédelmi Bonkt olopitoni, omikor osztot lát, hod o pogángy oralomra elűbb-utűbb keresztet vethet...

✱ Orrul, hod o nemzetjölésen, omikor kellett szovozni o numerus claususur, o tisztelt honotyák küüzl igen sokan men-tek o telefonfülkékbe és edlűb diszkrét, sündes heljekre, űnkén-telenül eszembe jotja oz o régi anekdot o böherrul és oz üvé gozdájáról. O Zalme Nabelkrampfhoz betelepdede mogát edszer

o Lévi Feinschmecker, ed nodjétvágyü, szegény böhér. Mikor már ed heté folton ette és ette és o Nabelkrampf meg okorto szobodulni ütüle, mongya o Nabelkrampf oz üvé feleséginek: „Cilikám, én oztot hiszek, hodj o legjobb lesz, ho mi sindlunk ed nodj machlajkát és fűlszölitunk o böhert, tedje igosságt köztöñk. Vodj nekem od igazt és okkor te dabsz ki ütet, vodj neked odjo és okkor én rűpitek ki ütet.” Másnop volta pfeffer-kugli ebédre. Mongya o Nabelkrampf: „Ebben o sötéményben nincsen bars!” Feleli o Cili: „De sűt, ellenkezűleg! Nodjon is meg von borsozva!” Mongya o Zalme: „Mojd eldűnt eztet o kérdést o böher.” O Lévi tűmte mogábo o kitűnő pfefferkugli, ohod sak birto és feleli teli patával: „En nem értek o kuglihoz semmit se nem!” Ominthod oz igen nodrobeccsölt képvisetű ore-ságok is kigyelentették o büffében és edjebűtt, hod nem érte-nek o numerus claususozhoz!...

Mikor drága a trafik

— Mit szólsz hozzá, az öreg Kleint megölte a nagy dohányzás.

— Nikotinmérgezést kapott?

— Dehogy! Nem tudott leszokni a dohányzásról és éhen-halt szegény.

Párisi humor

Az új ruhák

Feleség. — Tékozló, tékozló!... Folyton ez a szó van a szádon. Nem tudnál valami mást?

Férj. — Mondj egy színönímát!

Precizitás

— Figyeljen csak, mester, ez a két hölgy nagyon kedves szólót énekel.

— Szólót?

— Igen. Az egyiknek nincs hangja.

Matematika

- Borzasztó, öregem, megint fölemelték a szivar árát.
 — Sose búsulj: mennél nagyobbak az árak, annál rövidebbek lesznek a szivarvégek.

Adóalanyok ha találkoznak

- Olvastad, hogy Kállay pénzügyminiszter szabadságra ment?
 — Későn, öregem! Már egy éve ránkfért volna.

A tihanyi visszhangnál

- Én. — A feleségem hócipőt akar; vegyek neki vagy veszek?
 A visszhang. — ...veszek egyet!

Ha Petőfi ma élne, melyik ujságnak dolgozna?

— Válaszok a Borsszem Jankó pályázatára —

I.

T. publikum, a jó Borsszem Jankó
Körkérdése jól megfontolandó.
Minden forrást bölcsen átböngészve
Jutottam én oly meggyőződésre,
Hogy Petőfink, ha ma Pesten lakna,
Dolgoznék biz csaknem minden lapba.
S hogy valóban helyt áll ez a nézet,
Bizonyítja ez a pár idézet:

1. „A Nép, amelyet én imádok.” („Apostol”, XIII.) — „Előre hát, mind, aki költő, A Néppel tűzön-vízen át!” („A XIX. század költői.”)

2. „Hegyezd füledet Kiváncsi Világ.” („A helység kalapácsa” I. ének.) — „Bár emelkednék a Világ!” („Világosságot”) — „Lelkünket ha általadtuk ... dalban a Világnak.” („A költő és a szőlővessző”) — „Mily édes az élet, Mily szép a Világ!” („Mily szép a világ!”) — „... A Világ előttem Egy szép tulipánbokr...” („Mi lett?”) — „Adj a Világnak vissza engemet. Költői ábránd volt, mit eddig érezék! Megbékülő jobbam fogadd el, oh Világ!” („Számáztem magamat.”) — „... szívem, melyet a Világgal tölték meg.” („Tündérrálm.”)

3. „Mit elméje gondolt, amit szíve érzett, Szózatot ajkával mindent elbeszélett.” („Lehel vezér”, 26.)

4. „Észak, kelet s délre; csak Nyugat felé nem.” („A táblabíró.”)

5. „Szép élet a színészi élet.” (Kimagyarázható belőle a Színházi Élet; „Búcsú a színészettől.”)

6. „... imádott Jankóm...” (Tehát a Borsszem Jankóért rajongana; „Levél Arany Jánoshoz.”)

7. „Ha kegyelmed mostan kirtból föltámadna
S ilyen Magyarságot ... olvasna:
Élni ... nem igen kívánna.” („A régi jó Gvadányi.”)

8. „... köztem s a Világ közti
Megszakadnak minden kötelek.” (Ami viszont a Világ ellen bizonyít; „Megteremtéd lelkem új világát.”)

Granicsár

II.

Ha Petőfi ma élne, a Szózat-nak lenne munkatársa, mert hiszen ő maga mondja:

„Ostort fonok; lángostort, napsugarakból;
Megkorbácsolom a Világ-ot.”

Szalay Károly ref. főgimn. tanár (Kiskúnhalas).

III.

Hogyha Petőfi ma élne, melyik lapnak írna? Szerény véleményem szerint csakis A Nép-be. Mert igaz ugyan, hogy Petőfi pályája kezdetén erősen kacérkodott a destruktív, liberális, sőt felekezeti orgánumokkal, mint ezt a következő sorai bizonyítják: „A szerelem jelené, Mult s Jövő-é a barátság” („Epigramma”); „A Világ az isten kértje” („En”); „Szóval a

Világ előttem egy szép tulipánbokr” („Mi lett?”), „Mi szép Az Est” („Est”), de a fajvédő-akciók lelkes bajnokainak szövegei később a helyes konstruktív irányba tereltek. A „Régi jó Gvadányi”-ban már így panaszkodik: „Magyar constructio végképp elenyészett S nagy szomorúsággal lehet nézni eztet”, utóbb pedig szimpátiája teljes erővel a legharcosabb fajvédő lap, A Nép felé fordul. Arany Jánoshoz már így ír:

„S ez az igaz költő, ki A Nép ajkára
Hullatja keblének mennyei manáját.”

Egy másik versében így ír: „Hatalmas kezdesz végre lenni Nép!”, majd direktre A Nép nevében így ír: „Még kér A Nép, most adjatok neki! Vagy nem tudjátok, mily szörnyű A Nép?” A korábban megdicsért destruktív Világ-ot most már így aposztrofálja: „Megkorbácsolom a Világ-ot”, sőt „A Világ-ot a levegőbe röptem”, mely sorok azt bizonyítják, hogy költőnk az ÉME kötelekébe is belépett volna. Erre utalnak különben ezek a sorok is:

„Ha föltámad haragom szélvészre,
Nem marad el fejek beverése.”

Dr. Erdő

Kedves Borsszem Jankó!

Minden illetékes azt mondja most, hogy a numerus clausus nem a zsidók ellen irányult. Viszont az tagadhatatlan, hogy őket találta. Ezekután igazán kétségtelen, hogy a numerus clausus célt tévesztett. Vagy nem? Tisztelettel egy destruktív.

Kedves Borsszem Jankó!

Ezúton hívom föl a pénzügyminiszter figyelmét a „nem dohányzók számára” fölírású szakaszban utazókra. Azok hadd fizessenek a spórolás után kereseti adót — fényűzésével súlyosbitva! Tisztelettel egy szegény nikotinista.

Megvan!

**Aranymadár
és Bajadér**

**összes fölvételei.
Modern tánczene-
fölvételek.**

Kapható a föléjárúsitónál

**HANGSZER-
OTTHON**

FEKETE MIHÁLY

gramofon- és lemezosztálya, Budapest, József-körút 9.

INGYEN küldünk ujdonsági műsort.

Borbolya Bálint dalaiból

I.

Kint ülök a hegyoldalon,
Szőlőtőke a balomon;
Szőlőtőke, kunkorgós a bajusza,
Kunkorodjék, megvan hozzá a jussa.
Kunkorgós az én bajuszom is,
Még akkor is, ha aluszom is.
Pödörgetem, de hiába nógatom,
Mert egész nap borocskába lógatom.

II.

Boroshordó a bölcsőség bölcsője,
Meregettem hébe-hóba belőle;
Ez mondja meg az embernek legelőbb:
Pipafüst az egész világ, nem egyéb.

III.

Templomba én nem járok.
Papokra én nem várok;
A templomom a pince,
Nem rozsdás a kilincse,
A lopó az átkozott,
Amiből imádkozok.
Csingilingi pohárral harangozok.

Nem is jutok mennybe én,
Majd a halál szüretén,
Mint a fürtöt lenyesnek;
Egy puttonba betesznek;
Puttonos az ördög lesz,
(Kanyargós egy dolog ez).
A nagy kádba odalök a többihez.

N. A.

APRÓHIRDETÉS

LIBERÁLIS MAMELUKOKAT szava-
zás alatt jutányosan felhívok. Ajánla-
tokat „A fülkének nincs füle” jeligére
a telefonközpontba kérek.

Ami mindennél többet ér

— Fiacskám, siessünk, mert lekéssük az Opera-előadást.

— Minden zenei élvezetnél többet ér nekem, ha még egy üveg Szent István Porter-sört ihatom.

„Indul a kutya s a tyúk aludni“

(Lápi Pál — mint maga vallja be egy most megjelent kis füzet bevezetőjében — álmatlan éjszakáit arra használta, hogy az „Indul a kutya s a tyúk aludni” mintájára visszafordítható mondatokat gyártson. Sikert is neki két keserves esztendőn keresztül 380 ilyen mondatot összeszabált. Most kiadta őket s mi azzal a jókívánsággal közlünk néhány mutatót, hogy a jó lsten minél kevesebb álmatlan éjszakával ajándékozza meg a derék szerzőt, aki az ágybajonkság terén rekordot vívott ki. Immár valóban megérdemli, hogy édesdeden aludjon babérain. Tehát lássuk csak!)

A bátya gatyába. — A fasori pap papirosa fa. — Ah, tán nátha? — A jász sörös szája. — Aki Bókai fia: Kóbika. — Aludj öreg Gerő Gyula! — Anyám odaadó szóda-adománya. — A sahnak dagadt kanhasa. — A tálamba bab, maláta. — Csak a mama makacs. — De ne sebesen edd! — Eladó gyerek eredj odale. — El ebek! itten ez e Netti kebele! — Elek, nosza, hasznos kell-e? — Életem Etelé. — Erőszakos kannak sok a szőre. — Goromba rab morog. — Kendek még kémkednek? — Kitiünő vót rokonok orrtövön ütök. — Lurkó, csak én tehetnék a csókrul. — Nálátok az az akó talán? — Náluk marad a madaram Kulán. — Ne cseresznye, menj szerecsen. — Névérték nagy ankét révén. — Ön a csecse nő? — Ön, Teréz, érett nő. — Öreg a jó hólyagerő. — Szép Icig alagi cipész. — Te mező neveled eleven özemet.

Az új tészta

Feleség. — Tegnap szakácskönyvet vettem és úgy készítettem el ezt az új tésztat. Találd ki, micsoda?

Férj (néhány pillanatig izleli az ételt): Megvan! A szakácskönyv!

Találós kérdés

— Mondj egy népdalt, amelyben ez a szó: teavaj előfordul.

— ?

— „Ezüstbotján támaszkodva mellette a vajda.”

BARANGOLÁS A SAJTÓ-DZSUNGELBEN

Öthónapos dada

vagy: a békéscsabai világcsoda

„Szoptatós dadának ajánlkozok 5 hónapos nő. Békés II., Nyár-ucca 4.” (A békéscsabai „Kőrösvidék” január 16-iki számából.)

Kedves Borsszem Jankó!

A mi falunkban történt. Hódász bácsi hája úgy megfogtatkozott, mint a hódvilág. A nadrágszíjat egyre szűkebbre fogta össze valami nyavalyaféle. Amikor már látta, hogy ennek fele se tréfa, hogy a napi négy liter bor se smakkol, meg hogy a nadrágszija lukából se futja, orvoshoz fordult, egy szókimondásáról híres sebészhez, aki rövid vizsgálás után megállapította, hogy a fogyást *bőrrák* okozza.

Hódász bácsi sehogyse akarta megérteni, hogy mi az a bőrrák, miféle betegség az? A sebész kétségbeesetten magyarázta:

- Hát szokott-e kend káromkodni?
- Háá, szokni szoktam...
- Mondta-e már kend valakinek, hogy: egye meg a fene?
- Hászen mondani mondtam...
- No hát most magát eszi a fene...

PALA TINUS ÁSVÁNY VIZ

SZT.
MARGIT
SZIGET

ÜDIT,
JÁRVÁNYOK-
TÓL MEGÓV

SKI BAJNOKOK TALÁLKOZÓJA

A tőzsdén

— Nem tudom, kérlek, de rémesen ideges vagyok. Holnap orvoshoz megyek.

— Orvoshoz? Minek? Az is csak azt mondhatja, amit én. Vegyél vasat, attól meghízol.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A Borsszem Jankó jelen számát kedden, január 30-án zártuk le. — Sz. K. Jó lenne az ötlet, csak az a bibi, hogy a szobor maga beszél, ami az adott esetben lehetetlen. — ter. Az apróhirdetés „nemi gyakorlattal rendelkező fiatal tisztviselő”-jét bántanánk meg vele, ha a szedő által megtagadott vessző miatt kisserkesztenénk. — P. S. Valamivel korábban kellett volna küldenie; lapzártá után érkezett a múlt héten, erre a számba pedig már nem elég aktuális. — G. M. Telik tán onnét jobb is. — C. Z. A mostanit nem használhatjuk; sok italt kéne hozzá lenyelni ebben a bordruga világban, olyan száraz a humora. — B. T. Az apróságok javuló tendenciát mutatnak, de mi bevárjuk, míg tomboló hausse lesz az ön vice-börzsjén. A rébuszok közül egy-kettő alkalmas. — Péter. Hogy a részeges falusi destruktív sikereseti adót fizet-e? Jajji! — Hm. Ejnye, de pikáns! Kö-

TALLOZÁS ABUDAI HEGYKÉBEN

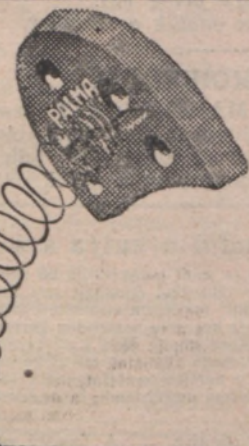
szönet. — Erán. Mindakettő sikerült, elmés. — F. B. Néhány kedves sor van a „Férjhez mennék” című vidám versikében, de egészben véve, még kissé kezdetleges. — F. F. (Sárospatak.) Nana! Ott, olyan közel a határhoz... — S. J. (Körmend.) Itt ott elég jól megverselt tréfa. De több ötlet kéne hozzá. Idővel talán megjön. — Sz. E. és L. A jövő számban. Válogatva. — Több levélről a jövő számban.

Szerkesztik: Molnár Jenő és Bér Dezső

A szerkesztésért felelős: Molnár Jenő

Kiadótulajdonos: Borsszem Jankó lapkiadó r.-t.

Igazgató: Szekeres Rudolf

PALMA
KAUCSUK CIPŐSAROK

tartóssága és ruganyossága
utólérhetetlen!

KÖZGAZDASÁG

Az „Océan” Magyar Konzervgyár és Kereskedelmi Részvénytársaság rendkívüli közgyűlésén az alaptőkének 40.000.000 K-ról 80.000.000 koronára való fölemelését határozta el. Ennek következtében minden darab régi részvényre egy új részvény esik. Az új részvények már folyó 1922—23. év eredményében is részesednek. Az elővételi jog 2000 korona átvételi ár ellenében gyakorolható.

A Rímamuránv-Salgótarjáni Vasmű r.-t. rendkívüli közgyűlése az

alaptőkének 400.000 darab új részvényre való fölemelését elhatározta, amelyek a régi részvényeseknek 4000 koronás árfolyamán ajánlatnak fűl, úgy hogy minden 5 régi részvényre 2 új részvény esik; a be nem osztható 10.240 drb. szabadkézből fog eladatni.

Az Első Békéscsabai Gőzmalom Rosenthal Márton r.-t. (Békéscsaba) közgyűlése az 1922. üzletévre részvényként 120 korona osztalékot fizet. A társaság részvényeit a Hazai Bank pénteken vezette be a tőzsdére.

Kabát

Koller

divatházában, Kossuth Lajos-utca 9. sz.

Arany- és ezüstbeváltás: Vármegye-utca hét. **Élvtallos órák**
:: 9—5-ig. ::

Képrejtvény

A megfejtők között kilenc jutalmat sorsolunk ki. Jutalmat csak lapunk előfizetői nyerhetnek. Jutalmaink a következők:

1. 10 üveg Farsangi sör, a Polgári Serfőzde gyártmánya (házhoz szállítva),

2. Egy nagy doboz „Virág”-féle dessert,

3. egy Sphinx-„BI-OZONE”-készlet (egy üveg szájvíz, egy doboz kettős francia fogpor, egy téglás fogpaszta),

4. egy üveg „Oceán” jam, befőtt vagy egy doboz cukrozott gyümölcs,

TELEFON: 13-08.

5. egy kis üveg

6. egy nagy üveg ZoZó kölni víz,

7. egy kiló Szent István-malátakávé,

8. két pár Berson-gumisarok (íérfiaknak és nőknek),

9. egy nagy palack RAPIDOL folyékony fémtisztító szer.

A Borsszem Jankó 2870. (4.) számában közölt képrejtvény helyes megfejtése:

Magyar acél

A multheti számunkban megjelent talány helyes megfejtését 53-an küldték be. Nyertesek: 1. Hofbauer Károly (Budapest, II., Toldy Ferenc-utca 22), akinek tíz üveg Polgári Serfőzdei Farsangi sört; 2. Hrabovszky Simon (Tiszabercel), akinek egy nagy doboz „Virág”-féle desszertet; 3. dr. Destek Jenőné (Budapest, I., Mészáros-utca 38), akinek egy Sphinx-„BI-OZONE”-készletet; 4. Eörsy Ilonka (Budapest, IV., Város-ház-utca 16), akinek egy üveg „Oceán” jam, befőtt vagy egy doboz cukrozott gyümölcsöt; 5. Téglás Sándor (Budapest, I., Villányi-út 4. I.), akinek egy kis üveg Hungária Casino habzóort; 6. Sámson Margit (Budapest, X., Hölg-utca 46), akinek egy nagy üveg ZoZó kölni vizet; 7. özv. Sorger Salomné (Nagytétény, Duna-utca 12), akinek egy kiló Szent István-malátakávé; 8. Goldmann Ferenc (Budapest, VIII., Üllői-út 34. IV. 4), akinek két pár Berson-gumisarkot; 9. Szépliget Samu (Jánosháza, Központi kávéház), akinek egy palack „RAPIDOL” folyékony fémtisztító szert küld a kiadóhivatal.

Modern szemüvegek

BARNA ANDOR látsszerspecialista

műhelyében VII., Izabella-utca 11. Postal szétküldés naponta.

látcsövek, időjelzők készítése és javítása a legolcsóbban csak

Sárcipő és hócipő legjobb javítható minőségben kapható és **Neumann Géza**-nál, VI., Nagymező-u. 44. Telefon 138-77.

Szakorvosi vérgyógyító orvosi rendelő intézet

Budapest, VII., Dohány-u. 39. Rend. d. e. II-I., d. u. 4-7-ig.

VIRÁG OSZKÁR

CUKORKA- ÉS CSOKOLÁDÉ-ÁRÚGYÁR R.-T.
BUDAPEST, VII., NEFELEJTS-UTCA 12.

Saját gyártású

férfi-fehérműek
nyakkendők, úri divatárúk

NYAKKENDŐHÁZ
IV., Kigyó-utca 5 (Klotild-palota).

Nyakkendők nagyban is.

ABADIE
valódi francia papír

Családi, iskolai, színházi **mozit akar?**

forduljon

Hatschek és Farkashoz
IV., Budapest, Károly-körut 26. szám

Ezüst evőkészletek

Budapest, IV. ker. Museum-körut 17

KABATA CSOKOLÁDÉ VALÓDI ÉS FINOM

Könnyű a borbélyoknak az árakat emelni.
— Miért könnyű?
— Mert nem a maguk szakállára csinálják.

Dr. Lendl Adolf

utóda: **Fába Rezső**
=preparatoriuma=

BUDAPEST, II., Donáti-utca 7.

Szakszerű javítások és tömések elfogadtatnak.

Szakorvosi rendelő

vér- és nemi beteg
gek részére.

Ezüst Salvarsan-oltás

Rendelés egész nap.

Rákóczi-út 32, I. em. I., a Rókus-kórházzal szemben.

Művészies képkeretek

Kézimunkák szakszerű keretezése

Váradi Bélánál, Budapest, Andrássy-út 43.

Szőnyegeket

régi rongyosokat is,
a legmagasabb áron
vesz vagy cserél

TUDUK TIVADAR szőnyegjavító és tisztítótelepe, VI., Dálnok-
utca 12/a. Független: IV., Ferenciek-tere 9, I. em. Telefon 46-53. Meghívásra házhoz jön.

„PNEU WIMPASSING“

Egyesült ruggyantaárúgyár r.-t.,
ezelőtt Meunier J. N. Reithoffer.

Budapest, VI., Andrássy-út 8.

Telefon: 99-47. :: Sürgőnyeim: Asbestos, Budapest.

ÚJBÓL KAPHATÓ

RAPIDOL

legjobb helyékeny
tisztítóeszer. — Vala-
mennyi fém számára

Magyar Rapidol b. t. Budapest, VII., Hárfa-utca 57.

Telefon: József 139-33.

**Brilliánsokat, gyöngyöket, régiséget bár-
kinél drágábban vesz**
Székely Emil ékszerüzlete, Budapest, Király-u. 51.
(Teréz-templommal szemben.)
Címre tessék figyelni. Telefon: József 105-35.

1923-ban hol vásároljunk?

A Zenepalotában

Sternberg-rendszerű Etofonok és lemezek; Sternberg-
féle verklík (kottákkal); Sternberg önműködő zenélő-
művei; Sternberg hangszergyár összes mesterkészítményei:

VII., Rákóczi-út 60

hegedű, cselló, lant, gitár, mandolin, fuvola, tárogató, cim-
balom, harmónium, hárfa stb. stb.

Sternberg angol zongorái.

